

[Skræppenborg-Nielsen.]

Fra administrationens side har det i hvert fald ikke været fortiet, at ligningsvæsenet i dette land for længst er bragt i den situation, at det ikke længere kan bestride sine opgaver på tilfredsstillende måde. De smukke ord, der herindefra gang på gang er udtalt til gunst for en forenklingsskattereform, er fulgt op ikke af forenklinger, men af sindrigt udarbejdede smålove, der på ganske urimelig og unødvendig måde har forøget problemernes antal. Det er derfor fuldt forståeligt, om de folk, der har med skattevæsenet at gøre, er ved at give op. Vi kan simpelt hen ikke være alt dette bekendt.

Lovforslagene vil uden tvivl rejse et utal af problemer, uden at de på tilfredsstillende måde er i stand til at opfylde de formål, de angiveligt har, og én ting kan vi i denne forbindelse være helt sikre på: at det ligningsapparat, vi i dag råder over, vil blive yderligere svækket, fordi der ganske simpelt bliver færre kræfter til selve hovedopgaven, der dog vel består i at sørge for, at vi alle betaler skat i forhold til den indkomst, vi også virkelig har haft. Man angiver nok så smukt, at man med de to forslag vil værne om den jævne mands opsparing. Jeg tror, man ville værne betydelig mere om den jævne mands opsparing, hvis man gjorde det muligt for vore dygtige skattefolk at gennemføre en effektiv skatteligning.

Ingen er naturligvis i dag i stand til at udtale sig om, hvad forslag til lov om skattelettelse for opsparing vil komme til at betyde for opsparingen her i landet, hvis forslaget går hen og bliver til lov. Derimod er det ikke svært at påvise allerede nu, at det skel, som lovforslaget sætter mellem selvstændige erhvervsdrivende på den ene side og lønmodtagere og andre på den anden side, er ganske urimeligt. Efter lovforslaget skal lønmodtagerne stå med pengene i hånden, aflevere dem til et pengeinstitut og sige farvel til dem i 5 år for at få en skattnedsættelse på 21 pct. af det således indsatte beløb, medens derimod den selvstændige erhvervsdrivende, som i kraft af sin erhvervs-mæssige stilling har driftsaktiver, han afdrager på, blot skal markere de gældsafdrag, som han alligevel ville eller skulle have foretaget, uanset om der havde været stillet skattelettelser i udsigt eller ikke.

I øvrigt er ikke mindst skattefolk vidende om, hvilket besvær der ofte kan være forbundet med at fastlægge det såkaldte privatforbrug for de regnskabsførende, her de selvstændige erhvervsdrivende. Privatforbruget — i dette ord, der tit og ofte henstrøs så aldeles ubesværet, ligger vist en hel videnskab gemt. At konstatere de erhvervsdrivendes privatforbrug kan meget ofte, som jeg allerede har sagt det, være et meget besværligt arbejde, og frugterne, resultatet af dette arbejde, bliver som regel meget ringe.

Hvis man har lyst til det, er det naturligvis tilladt at stille sig selv spørgsmål. Jeg har også stillet mig selv dette spørgsmål: hvem høster egentlig først og fremmest fordel af den udvikling, som ikke mindst småsparerne ubestrideligt lider under? Jeg er kommet til det resultat, at det gør bl. a. forsikringsselskaberne samt banker og sparekasser. Forsikringsselskaberne har i de senere år haft stedse stigende indtjening, og hvordan står det til med bankers og sparekassers indlånsrente i forhold til den effektive udlånsrente? Er det ikke sådan, at der er blevet større og større afstand mellem disse to rentesatser? Her var der måske noget at rette, der virkelig kunne blive til gavn for forsikringstagerne og for småsparerne.

Jeg står her med det sidst udkomne nummer af tidsskriftet Boligen i hånden; det blev tilsendt folketingets medlemmer tirsdag morgen. I tidsskriftet er der en mand fra et boligselskab, der lige har afsluttet et byggeri på 60 lejligheder, som med tørre tal viser, at dette boligselskab har betalt ikke mindre end 1.000 kr. i provision pr. lejlighed foruden renter.

Socialistisk folkeparti ser sig ikke i stand til at støtte de lovforslag, jeg her har omtalt. Heri ligger ikke, at vi er modstandere af opsparing — naturligvis ikke, for vi ved, at opsparingen simpelt hen er en nødvendighed; men vi vil ikke være med til at begunstige en opsparing på andres bekostning. Jeg har sagt det før og vil tilde mig at sige det igen: opsparingen herhjemme vil på lang sigt i virkeligheden kun kunne befæstes og fremmes, hvis regeringen fører en politik, der standser den næsten galoperende inflation, vi i øjeblikket er midt inde i, en politik, der sikrer, at pengenes